ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 163
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ· ΦΥΛΛΟΥ 1212

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
Νοεμβρίου 1949
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ500

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ Ο κ. ΓΚΡΕΪΝΤΥ ΕΤΟΝΙΣΕ:

ΚΑΤΑ ΤΟ 1950 ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΩΜΕΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

«Ο Ἑλληνικός λαός ἀποφασισμένος νά προχωρήση πολύ πέραν τοῦ σημείου, εἰς τό ὁποῖον ἤγαγε τήν κατάστασιν ὁ ἔνδοξος Ἑλληνικός στρατός»

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Προερχόμενος ἐξ Ἀθηνῶν ἀφίκετο τήν πρωΐαν ἀ-εροπορικῶς ὁ πρεσβευτής τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Γκρέϊ-ντυ. Τοῦτον ὑπεδέχθησαν εἰς τό ἀεροδρόμιον αἱ στρατιωτικαί καί πολιτικαί ἀρχαί καί πλῆθος ἐν-θουσιῶντος λαοῦ. Ἀφοῦ ἐπε-θεώρησε παραταχθέν πρός τιμήν του στρατιωτικόν τμῆμα, ὁ κ. Γκρέϊντυ κατηυθύνθη εἰς τήν Γενικήν Διοίκησιν ὅπου ἀ-νεπαύθη ἐπ' ὀλίγον. Ἀργότερον ἀπό μικροφώνου ἐξεφώνησε λό-γον πρός τόν λαόν τῆς πρω-τευούσης τῆς μαρτυρικῆς Ἠπεί-ρου.

Χαρακτηριστικόν τῆς ὑποδο-χῆς, ἡ ὁποία ἐπεφυλάχθη εἰς τόν κ. Γκρέϊντυ εἶναι καί τό ἑξῆς, τό ὁποῖον καί ἀνέφερεν ἐν ἀρ-χῇ τῆς ὁμιλίας του.

—Εὐχαριστῶ, εἶπε, διά τήν ὑ-ποδοχήν, τήν ὁποίαν μοῦ ἐπε-φυλάξατε καί διά τά πολλά ἄν-θη πού μοῦ προσεφέρατε. Φο-βοῦμαι ὅμως ὅτι τώρα δέν θά ἔχουν μείνει ἄλλα ἀπό τά ὡ-ραῖα ἄνθη. Τά κόψατε ὅλα! Σᾶς εὐχαριστῶ.

«Πολύ συνεπήνθην ἀπό τήν ὑ-ποδοχήν, προσέθεσε, καί ἐπιθυ-μῶ νά τονίσω ὅτι ἤλθα ὁμιλῶν εἰς τά Ἰωάννινα μέ τήν θερμήν πίστιν ἐπί τό μέλλον τῆς Ἑλ-λάδος καί τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Αὐτό τό διεπίστωσα εἰς ὅλας τάς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, τάς ὁποίας ἐπεσκέφθην. Τό ἴδιο μοῦ συμβαίνει καί ἐδῶ. Τό Ἑλληνι-κόν πνεῦμα, ποῦ ἐπί χιλιετηρί-δας ἐθαυμάσθη ἀπό τήν ὠφελι-μον ὁλόκληρον, θά ζῇ πάντοτε.

«Διεπίστωσα ὅτι ὁ Ἑλληνι-κός λαός ἔχει πίστιν ἐπί τό μέλλον καί εἶναι ἀποφασισμέ-νος νά προχωρήση πολύ πέραν τοῦ σημείου, εἰς τό ὁποῖον ἦ-γαγε τήν κατάστασιν ὁ ἔνδο-ξος Ἑλληνικός στρατός.

Ἀναφερόμενος εἰς τά προ-βλήματα, τά ὁποῖα ἀντιμετωπί-ζει σήμερον ἡ Ἑλλάς, ὁ κ. Γκρέϊντυ εἶπεν ὅτι ταῦτα εἶναι πολλά καί διάφορα, ἀλλά, προ-έθεσεν ὅτι ἔχει καταλήξει εἰς τό συμπέρασμα ὅτι οἱ Ἕλληνες δέν φοβοῦνται τήν σκληράν ἐρ-γασίαν.

—Ἴσως, ἐτόνισε, σᾶς ἀναμέ-νουν ἀκόμη πολλαί θυσίαι. Οἱ Ἕλληνες ὅμως, γνωρίζω, δέν φοβοῦνται θυσίας, ἐφ' ὅσον πρόκειται νά πραγματοποιη-θοῦν τά ἰδανικά των.

Ὁ Ἀμερικανός πρεσβευτής εἶπεν ὅτι ἡ λύσις τῶν προβλη-μάτων, τά ὁποῖα παρουσιάζον-ται σήμερον, θά ἐπιτευχθῇ, ὡς εἶναι ἀναγκαῖον, διά τῆς συλ-λογικῆς ἐργασίας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

—Τό οἰκοδόμημα, τό ὁποῖον θά κτισθῇ, προσέθεσε, πρέπει νά κτισθῇ ἐπί βράχου, διά νά ἀντισταθῇ εἰς τάς μελλοντικάς θυέλλας.

Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τά ἐρείπια καί τάς καταστροφάς τάς ὁποίας ἐπεσώρευσεν εἰς τήν Ἑλλάδα ὁ πόλεμος, ἡ κατοχή καί ἡ ἀνταρσία, ὁ κ. Γκρέϊντυ εἶπεν ὅτι διά τήν ἀνοικοδόμη-σιν τῆς χώρας καί τήν ἐξυγίαν-σιν τῶν οἰκονομικῶν της, χρειά-ζονται χρήματα καί ἐργασία.

—Τά χρήματα, ἐτόνισε, πρέ-πει νά γνωρίζετε ὅτι θά ἔλθη καιρός ποῦ θά χρειασθῇ νά τά εὕρητε σεῖς, διότι ἡ Ἀμερικανική βοήθεια κάποτε θά σταματήση καί ἡ εὐημερία τῆς Ἑλλάδος θά ἐξαρτηθῇ ἀπό σᾶς. Ἡ Ἀμερικανική βοήθεια εἶναι ἐργαλεῖον, τό ὁποῖον θά σᾶς χρησιμεύσῃ διά τήν ἀ-νοικοδόμησιν. Δέν εἶναι ὅμως δανεικάκι, ἐπί τοῦ ὁποίου δύνα-σθε νά στηρίζεσθε ἐπ' ἄπειρον.

«Νά ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι τό σχέδιον Μάρσαλ θά διαρ-κέσῃ ἀκόμη δύο καί ἥμισυ ἔτη. Εἰς αὐτό τό διάστημα ἡ Ἀμε-ρικανική βοήθεια θά βαίνῃ δι-αρκῶς μειουμένη.

Ἀνέφερε περαιτέρω ὁ κ. Γκρέ-ϊντυ ὅτι ἡ Ἑλλάς θά λάβῃ κα-τά τό τρέχον οἰκονομικόν ἔτος μέσω τῆς Ὀργανώσεως Εὐρω-παϊκῆς Συνεργασίας πλέον τῶν 250 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, διά στρατιωτικάς δέ δαπάνας θά λάβῃ πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ποσοῦ τούτου. Εἶπεν ἐπίσης ὅτι ἡ Ἀμερικανική ἀποστολή ἀπε-τέλεσε μέγα ἔργον εἰς τήν ἀνοι-κοδόμησιν τῆς χώρας καί ἐτόνι-σε πάλιν ὅτι τό σχέδιον Μάρ-σαλ ἐργάζεται διά νά βοηθήσῃ τόν τροχόν τῆς Ἑλληνικῆς οἰ-κονομίας νά κινηθῇ ταχύτερον. Αὐτό, προσέθεσε, θά ἐπιτευχθῇ ἐπίσης καλλίτερον διά τῆς ἐρ-γασίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὅ-λων τῶν τάξεων, τῆ συνεργα-σίᾳ ὅλων τῶν ἁρμοδίων ὑπη-ρεσιῶν καί ἔτι πλέον τῆς συνερ-γασίας τῆς Ἑλλάδος μέ ὅλα τά δημοκρατικά ἔθνη.

—Ὅταν ἐξεκαθαρίσθη τό Βίτσι καί ὁ Γράμμος, εἶπεν, ἡ ἀγωνία τῶν τέσσαρων μηνῶν πα-ρεχώρησε τήν θέσιν της εἰς τήν ἐλπίδα, ἥτις τώρα ἔγινε πίστις. Τήν πίστιν αὐτήν αἰσθάνομαι βαθέως Γνωρίζω ὅτι τό μέλλον τῆς Ἑλλάδος διαγράφεται λαμ-πρότατον. Ἡ Ἑλλάς δέν εἶ-ναι δυνατόν νά καμφθῇ.

»Θά ἤθελα νά προσθέσω μίαν προφητείαν: Αὐτή ἡ προφητεία συνίσταται εἰς τό ὅτι τό ἔτος 1950 θά εἶναι πολύ ἔνδοξον ἔτος διά τήν Ἑλλάδα, γιά σᾶς.

»Πέρυσιν, αὐτόν τόν καιρόν, ὅτε ἡ κατάστασις δέν ἐφαίνετο ἀνθηρά ἀπό στρατιωτικῆς ἀπό ψεως, ἔλεγα ὅτι ὁ ἑλληνικός στρατός θά κατώρθωνε νά κερ-δίσῃ τήν μάχην ἐντός τοῦ 1949, ἔλεγα ὅτι ὁ ἑλληνικός στρατός θά ἐνικοῦσε πρίν τελειώσῃ τό καλοκαίρι. Δέν ἔπεσα ἔξω. Ἐν τούτοις, ὑπῆρχον πολλοί εἰς τάς Ἀθήνας, ποῦ δέν ἐπίστευ-ον αὐτό. Ὅταν ἐγώ ἐπεσκέ-φθην καί ἐπεκοινώνησα μέ τόν στρατόν, εἶδα τούς ἀρχηγούς του σάν τόν στρατηγόν Τσα-καλῶτο, τότε πλέον δέν μοῦ εἶχε μείνει ἀμφιβολία ἐμένα.

»Τά ἴδια λέγω καί τώρα. Μέ τό ἴδιον θάρρος καί τήν ἴδια ἀποφασιστικότητα θά παρε-μποδίσωμεν κάθε ἐμπέδιον καί τό 1950 θά κερδίσωμεν τήν μά-χην τῆς παραγωγῆς καί τῆς οἰ-κονομικῆς ἀνορθώσεως. (χει-ροκροτήματα).

»Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ».

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΗΕ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ-ΡΩΣΣΙΑΣ

ΝΕΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΙΛΙΩΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ αἰφνιδία τροπή τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, διά τῆς συμφωνηθείσης με-ταξύ τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν ἐξω-τερικῶν τῆς Μεγάλης Βρετα-νίας κ. Μάκ Νήλ καί τοῦ κ. Βι-σίνσκυ ἀναβολῆς τῆς συζητήσε-ως τῶν προτάσεων Βρετανικῆς καί Ρωσσικῆς ἐπί τοῦ ζητήμα-τος τῶν ἐκτελέσεων, σχολιάζε-ται εἰς τούς διπλωματικούς κύ-κλους τοῦ ΟΗΕ.

Ἐγκύρως πληροφορημένοι δι-πλωματικοί κύκλοι, ἐκφράζουν τήν γνώμην ὅτι αἱ εἰς τά παρα-σκήνια διεξαχθεῖσαι συζητήσεις ἐπί τοῦ Ἑλληνικοῦ καί ἡ ἀπο-τυχία τῆς ρωσσικῆς ἀντιπροσω-πείας ὅπως εὕρῃ διέξοδον ἐπι-σήμως ἐπ' αὐτοῦ ἤγαγον τήν τελευταίαν ταύτην εἰς τήν ἀπό-φασιν νά ἐνδώσῃ διά μίαν εἰσέ-τι προσπάθειαν τῆς Συμφιλιω-τικῆς Ἐπιτροπῆς, μέ τήν προ-ϋπόθεσιν ὅτι θά ἦτο δυνατόν νά ἐξευρεθῇ τρόπος διευρύν-σεως τῶν μέτρων ἐπιεικείας καί διά τήν συμμετοχήν τῶν ἀριστε-ρῶν εἰς τάς ἐκλογάς.

Εἰς τήν στάσιν ταύτην τοῦ κ. Βισίνσκυ φαίνεται ὅτι ἐπέδρα-σεν ἡ περικοπή τοῦ λόγου τοῦ κ. Τσαλδάρη, ὁμιλήσαντος περί ταχείας καί νομίμου διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἐπίσημος αὐτη δήλωσις τοῦ κ. Τσαλδάρη, οὖσα ἀντίθετος μέ τάς πληροφορίας τάς ὁποίας εἶ-χε περί Ἑλλάδος ἡ Ρωσική ἀν-τιπροσωπεία, ἦτοι περί «μετα-βατικῆς κυβερνήσεως» ἦτις θά ἐδέχετο τήν διεύρυνσιν τῆς ἀ-μνηστείας καί ὅτι ἐπέκειτο ἡ πολιτική αὐτή μεταβολή εἰς τήν Ἑλλάδα, ἐλπίδας τάς ὁποίας ἐπισήμως ἐξέφρασε εἰς τόν λό-γον του ὁ Πολωνός ἀντιπρόσω-πος κ. Σοῦχυ, ἐπέδρασαν ἐπί τῆς στάσεως τῆς Ρωσικῆς ἀν-τιπροσωπείας καί ἰδίως τοῦ κ. Βισίνσκυ, τόν ὁποῖον καθ' ἅ λέ-γεται, διεβεβαίωσεν καί ὁ κ. Μάκ Νήλ ὅτι σύδεμία ἐξωκοι-νοβουλευτική μεταβολή θά γίνῃ εἰς Ἑλλάδα καί ὅτι ταχέως θά διενεργηθοῦν αἱ ἐκλογαί μέ πά-σαν ἐλευθερίαν.

Κατόπιν τούτων, ὁ κ. Βισίν-σκυ καί ὁ κ. Μάκ Νήλ ἀπεφά-σισαν ὅπως ἀποσύρουν τάς προ-τάσεις των, μέ τήν προϋπόθε-σιν ὅτι θά ἀρχίσουν νέαι προ-σπάθειαι τῆς Συμφιλιωτικῆς Ἐ-πιτροπῆς, διά τήν διευθέτησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ὁ κ. Ρομοῦλο καίτοι ἀπέ-φυγε νά κάμῃ ἐπί τοῦ προκει-μένου νέας δηλώσεις ἐν τούτοις φαίνεται αἰσιοδοξότερος, οἱ δέ περί αὐτόν ὁμιλοῦν περί ὑπαρ-χούσης νέας δυνατότητος προ-σεγγίσεως τῶν ἀπόψεων.

Ο ΝΕΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΝ - ΡΥΘΜΟΙ

Εἰς προηγούμενον ἄρθρον μας, ἀνεπτύξαμεν ἀρκούντως, τήν ἐ-πικρατήσασαν ἰδέαν, ἐξ' ἧς ἔξε-πορεύθη ἡ ἀντίληψις τῆς ἀνοι-κοδομήσεως ἑνός ναοῦ τοῦ Πρω-τοκλήτου τῶν Ἀποστόλων, ὅ-στις νά ἀποτελῇ παγκοσμίως Θαυ-μαστόν μνημεῖον.

Δέν δυνάμεθα ὅμως παρά νά ἐπανέλθωμεν ἐπί τοῦ ζητήματος καί νά προσπαθήσωμεν νά ἐπε-ξηγήσωμεν μερικάς περιπτώσεις, αἱ ὁποῖαι παραμένουν σκοτειναί, διότι οἱ δώσαντες τά δέ τήν διαπραγμάτευσιν τοῦ θέματος στοιχεῖα ἀρμόδιοι, ἀπέφυγαν, πρός δημιουργίαν δυσμενῶν ἐν-τυπώσεων κατά τοῦ σχεδίου Ρομπέρ, νά κάμουν μνείαν καί τῶν ὑπέρ τοῦ σχεδίου ἐπισήμων ἀπόψεων.

Καί, ἐν πρώτοις ἀναφέρεται ὅ-τι τό 1937, τό ὑπουργεῖον Θρη-σκευμάτων, διέτασε νά σταματή-σῃ ἡ ἀνέγερσις. Διατί μετά μίαν ὁλόκληρον 30ετίαν ἐξύπνησε τό Ὑπουργεῖον, ἀφοῦ εἶχε δημιουρ-γηθῇ τόσος θόρυβος προηγουμέ-νως; Μήπως διότι τότε ἀποθα-νόντος τοῦ διαπρεποῦς Ἕλλη-νος ἀρχιτέκτονος Ἀναστ. Μετα-ξᾶ, ἀνέλαβεν ὁ κ Ὀρλάνδος, ὅ-στις εὑρίσκετο ἐν ὀξείᾳ διαμάχῃ μετά τοῦ Α. Μεταξᾶ, ἐπειδή δέν ἠδύνατο νά κατανβάλῃ τάς ἀπό-ψεις τοῦ τελευταίου, ἵνα ἐπικρα-τήσουν αἱ ἰδικαί του, διά τό σχέ-διον τοῦ νέου Ναοῦ; Διατί ἐφ' ὅσον ἔζη ὁ Α. Μεταξᾶς, τό σχέ-διον δέν προσεβλήθη μέ ἐπιστή-μονικήν ἐγκυρότητα ὡς φραγκι-κόν, διά νά μή ἐγκριθῇ ἡ ἀνέ-γερσις τοῦ Ναοῦ, ἀλλ' ἀντιθέτως αὕτη ἤρχισεν εὐθύς ὡς αἱ περι-στάσεις τό ἐπέτρεψαν;

Τάς ἀπορίας αὐτάς ἐπί τῶν ἀντιρρήσεων τοῦ σχεδίου, ὡς μᾶς πληροφοροῦν λίαν ἐγκυροι πηγαί τάς λύουν αἱ ὑπάρχουσαι ἐκθέ-σεις τοῦ ρηθέντος ἀρχιτέκτονος Ἀναστ. Μεταξᾶ, ὡς καί τά ὅσα προφορικῶς ἐπί τοῦ Θέματος ἀ-νέπτυξεν, εἰς τάς συσκέψεις τῶν ἑκάστοτε Ἐπιτροπῶν ἐπί τῆς ἀ-νεγέρσεως τοῦ Ναοῦ, τά ὁποῖα πρέπει ἀσφαλῶς νά διαλαμβάνω-ται εἰς τά τηρηθέντα πρακτικά. Αὐτά ὅμως τά στοιχεῖα, δέν εἶ-δον τό φῶς εἰς τήν δημοσίαν θέα πραγμάτευσιν τοῦ Θέματος.

Ἐπί πλέον, κατεβλήθη προ-σπάθεια νά διαβληθῇ, ὁ διακρι-θείς καί τιμήσας τόν Θρόνον τοῦ Πολιούχου μας, ὁ ἀφθαστος εἰς εὐρυμάθειαν καί μόρφωσιν, ἀοί-διμος Μητροπολίτης Πατρῶν Ἀντώνιος, κατηγορηθείς μέ τήν σειράν του ἐπ' Ἀγγλισμῷ.

Ἐάν λοιπόν προκύπτει, ὅτι πρωτανεύοντος τοῦ Δαμασκηνι-κοῦ πνεύματος, ἐνδιάφεροι εἶναι ἡ πρόθεσις, πρός δημιουργίαν δυσμενοῦς ἀτμοσφαίρας ἐναντίον τοῦ σχεδίου Ρομπέρ, ὅπερ κατηγο-ρεῖται ὡς φραγκική ἐκκλησία μέ σαλατοειδῆ ρυθμόν καί, ἐπί πλέον ὅτι αὐτη, στερεῖται τῶν στοιχείων δεξιᾶ καί ἀριστερά διά Πρόθεσιν καί Διακονικόν.

Ἡ τελευταία αὐτη ὅμως ἀπό-πειρα πρός κατηγοριαν, δέν δύ-ναται νά εὐσταθήσῃ, δεδομένον ὅτι τόσον ὁ ἐκδημήσας εἰς Κύρι-ον ἀοίδιμος Μητροπολίτης Ἀν-τώνιος, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκκλησιαστικὴ κατάρτισις ἦτο ἀπαράβλη-τος, ὅσον καί ὁ τόσης ὀλκῆς ἀρ-χιτέκτων Ἀν. Μεταξᾶς, δέν ἦτο δυνατόν νά δώσουν ἐντολήν ἀ-παρχῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ, ἐάν ὄντως οὕτως, δέν ἐξεπλήρω-νε τάς λειτουργικάς ἀνάγκας, ἤ ὅτι ἐάν, τό σχέδιον Ρομπέρ ἦτο ἐλλιπές δέν συνεπληρώθη κατά τά ἀνωτέρω τοῦτο. Συνεπῶς, ἡ κατηγορία ἀποτελεῖ ἀβδηριτισμόν ἀστηρίκτων.

Ἐφ' ὅσον λοιπόν, αὐτά τά στοι-χεῖα, δέν παρεσχέθησαν πρός εἰλι-κρινῆ διαπραγμάτευσιν τοῦ Θέμα-τος καί, ἐφ' ὅσον, ὑπάρχει εἰς μερι-κούς ἡ ἀντίληψις, περί τοῦ ἀμετα-βλήτου τῶν ρυθμῶν κσί εἰς τό θρησκευτικόν πεδίον ἠναγκάσθη μεν νά ἀνατρέξωμεν καί ἡμεῖς εἰς ἐπίσημα κείμενα, προκειμέ-νου κατά τό μέτρον τοῦ δυνατοῦ νά δώσωμεν μίαν ἀντικειμένην εἰκόνα, ἐπί τοῦ ὑπό συζήτησιν Θέματος, διά τήν διαμόρφωσιν ἐπακριβοῦς ἀντιλήψεως καί ἐκ μέρους ἐκείνων οἵτινες δέν ἠσχο-λήθησαν μέ τό ζήτημα.

Τό νέον σχέδιον τοῦ ναοῦ Ἀ-ποστόλου Ἀνδρέου, τό ὁποῖον ἐδημοσιεύθη τήν 5ην λήγοντος, εἰς τόν Πατραϊκόν τύπον εἶναι ὁ ΛΕΓΟΜΕΝΟΣ βυζαντινός ρυ-θμός τύπου «βασιλικῆς».

Ἡ μεγάλη ἑλληνική ἐγκυκλο-παιδεία πραγματευομένη τό Θέ-μα τοῦ εἰδικοῦ τούτου ρυθμοῦ γράφει τά ἑξῆς:

«Ὁ πρῶτος ἀρχιτεκτονικός ρυθ-μός τοῦ νέου Λατρευτικοῦ Δ-δρόματος, ὑπῆρξεν ἡ αβασι-λική». Ὁ ἀρχιτεκτονικός σύ-στος τόπος, δέν ἐδημιουργήθη παρά τῶν χριστιανῶν ἀρχι-τεκτόνων, ἀλλά παρελήφθη ἔτσιμος ἀπό τήν παλαιοτέ-ραν εἰδωλολατρικήν ἐποχήν, τό δέ ὄνομα «βασιλική» ἦτο ἐν χρήσει, ἀπό τῶν ἐθνικῶν χρόνων, συνδεδεμένον μέ τήν ὕπαρξιν ὡρισμένου ἀρχιτεκτο-νικοῦ εἴδους. Διά τοῦ ὅρου τούτου, ὀνομάζονται σήμερον τά παλαιά κτίρια τῶν χριστι-ανῶν, διά τήν κυρίως λατρεί-αν αὐτῶν, ὅταν ἤρχισαν νά ἀντικαθίστανται ἀπό τόν βυ-ζαντινόν ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ τύ-πον, ὁ ὁποῖος πάλιν, ἦτο ἀ-πότοκος βασιλικῶν, εἰς ἃς προσετέθη ὁ τροῦλλος, ὅστις ὅμως μέ τά ἡμικύκλια τόξα ἦ-ο ἐν χρήσει εἰς τά ἑλληνο-ρωμαϊκά κτίρια καί ἐπινόησις τῶν Ἑτρούσκων. Ὡς ἐπίσης καί ὁ τροῦλλος, τόν ὁποῖον ἐφήρμοσαν οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἰς τό περίφημον πάνθεον τοῦ Ἀγριππαέν Ρώμη, ὅμοιος τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ τροῦλλος, τοῦ ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου τῆς Θεσσαλονίκης»

Συνεπῶς, ὁ ἐπικρατήσας καί λεγόμενος βυζαντινός ρυθμός εἶ-ναι καθαρά ἐξέλιξις καί συγκε-ρασμός ἄλλων ρυθμῶν. Εἰς ἕτε-ρον κεφάλαιον τῆς ἐγκυκλοπαι-δείας, ἀναφέροντα τά ἑξῆς ἐπί-σης σχετικά.

»Ὁ ἀρχιτεκτονικός τύπος τῆς «βασιλικῆς» ἦτο ὁ συνηθέστε-ρος εἰς ὅλας τάς χώρας τῆς Ἀνατολῆς καί Δύσεως.

(Σ. Σ. Ὑπάρχουν 20 περίπου εἰς τήν Ρώμην ἐξ ὧν ἡ τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὡς ἐν φωτοτυπίᾳ διαλαμβάνεται εἰς τήν ἐγκυκλο-παιδείαν καί ἐν διατομῇ σχεδίου, τό κωδωνοστάσιον ταύτης ἀπέ-χον τεῦ κυρίου κτίσματος, συν δέεται δέ ὑποστέγου μετ' αὐτοῦ, ὡς τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται εἰς τό νέον σχέδιον τοῦ Ναοῦ Ἀπο-στόλου Ἀνδρέου.)

Ἐπί Ἰουστινιανοῦ, οἱ Ἕλληνες διάσημοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀρχιτέκτονες, οἱ ἀνεγείραντες καί τήν Ἁγ. Σοφίαν, καθώρι-σαν τούς χαρακτῆρας τῆς βυ-ζαντινῆς τέχνης ὡς ἑξῆς: *1)* Σύνδεσις τῶν κιόνων ὄχι δι' ἐπιστηλίου ἀλλά δι' ἡμικυκλί-ου τόξου. *2ον)* Ὁ τροῦλλος μετά σφαιρικῶν τριγώνων καί *3ον)* ΤΟ ΣΤΑΥΡΙΚΟΝΗ ΣΤΑΥ-ΡΟΕΙΔΕΣ σχῆμα τῆς ἐκ-κλησίας (*σχέδιον Ρομπέρ*). Τό τρίτον τοῦτο θεμελιῶδες γνώ-ρισμα, εἰς τό ὁποῖον κατέλη-ξαν αἱ προσπάθειαι τῶν Βυ-ζαντινῶν ἀρχιτεκτόνων, θλα-δή τό σταυρικόν σχῆμα, εἶναι ΕΛΛΗΝΙΚΗ ἐπινόησις. Αἱ τέσσαρες μεγάλαι ἀψῖδες ἐφ' ὧν στηρίζεται ὁ τροῦλλος, βλέπουν πρός τό ἐξωτερικόν τοῦ οἰκοδομήματος. Οὕτω σχηματίζονται ὑποκάτω τοῦ τρούλλου, τέσσαρες καμάραι οἱ ὁποῖαι ὑψηλότερα τῆς ἄλ-λης οἰκοδομῆς, ἀποτελοῦν τά τέσσαρα σκελη τοῦ Σταυροῦ (*σχέδιον Ρομπέρ*).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, προκύ-πτει, ὅτι ὁ μέν ρυθμός «βασιλι-κή» ὅπως τό νέον σχέδιον τοῦ Ναοῦ, εἶναι ἐξέλιξις ἄλλων ρυ-θμῶν, ἐπεκράτησε δέ νά χαρα-κτηρίζεται ὡς βυζαντινός. Ἀν-τιθέτως δέ, ὁ τύπος ΣΤΑΥΡΟΕΙ ΔΗΣ ναός—ὡς τό σχέδιον Ρομ πέρ — εἶναι καθαρῶς ἑλληνο — βυζαντινή ἐπινόησις ἀριγῶς ὀρ-θόδοξος, συνεπῶς ὁ ὅρος τῆς ἀρ-χικῆς διακηρύξεως διά τό σχέδι-ον, περί ἀθρησκευτικοῦ ναοῦ σα-φοῦς τύπου τῆς Ὀρθοδόξου Ἀ-νατολικῆς Ἐκκλησίας καί καλλι-τεχνικῆς μορφῆς καί διατάξεως ἐπληρώθη μέ ἀπόλυτον σχολα-στικότητα ἰδιά τοῦ σχεδίου Ρομ-πέρ, καί δικαίως ἐβραβεύθη ὡς καθαρῶς ἑλληνικός ὀρθόδοξος ναός.

Δι' αὐτό καί ἐφ' ὅσον ἔζη ὁ ἀρχιτέκτων Ἀν. Μεταξᾶς ὁ ἐπι-στεύσας τά τοῦ νέου Ναοῦ, δέν ἠδύνατο νά κλονίσουν τήν ἐπι-ποίθησιν, διά τήν δογματικήν προσαρμογήν τοῦ σχεδίου Ρομ-πέρ.

Βεβαίως τώρα, ποῦ ἐξέλιπον ἐκεῖνοι, τῶν ὁποίων τό κῦρος ἦ-το ἀδιάβλητον, καταβάλλεται προσπάθεια χάριν εἰς τό καλο-γηρικόν πεῖσμα τοῦ κ. Ὀρλάν-δου, ποῦ ἐξακολουθεῖ νά ἰσχυ-ρογνωμονῇ ἐξ ἀντιθέσεως πρός τήν κρατήσασαν πραγματικότη-τα, νά κλονίσουν τήν ἐπιποίθη-σιν, ὅτι ὁ ἀνεγειρόμενος ναός δέν ἦτο καθαρῶς ὀρθόδοξος.

Ἔτσι λοιπόν ἀποδεικνύεται ὅτι, ἡ ἐξέλιξις τῶν ρυθμῶν διά συγκερασμοῦ δέν εἶναι, σαλά-τα ρούσκη, ὡς κακῶς παρεστάθη, ἀλλά συνεχής βελτίωσις καί ὡ-ραιοπρέπεια αἰσθητική.

Ὁ πολύς Φιλαδελφεύς, γράφων εἰς τήν ἐγκυκλοπαιδείαν διά τόν Παρθενῶνα ἀναφέρει ὅτι »Πέντε αἰῶνες ἐξελίξεων παρῆλθον μέ-χρις ὅτου ὁ δωρικός ρυθμός ἐξε-λιχθῇ εἰς τήν τελειότητα τοῦ Παρ θενῶνος» Αὐτά καί ἄλλα ἀκόμη γράφουν, περί ρυθμῶν οἱ περι-φημότεροι εἰδικοί.

Ἤδη νομίζομεν, ὅτι τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, εἶναι ἀρκούντως δια-φωτιστικά, διά τῆς ὀρθότητος τῆς σκέψεως ἐκείνων, ποῦ ἐξέλε-ξαν τό σχέδιον Ρομπέρ, διά νά τιμήσουν ἐκπάγλως τόν Πολιοῦ-χον τῶν Πατρῶν καί Πρωτόκλη-τον τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέαν. Τώρα, ἐάν κακοπίστως ἐπιχειρεῖ-ται ἡ διαστρέβλωσις τῆς πραγμα-τικότητος ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδί-ων ἐκείνων οἵτινες, δέν παρέ-σχον ἐξ ἠθελημένης μεροληψίας, ὅλα τά στοιχεῖα διά τήν ἀντι-κειμενικήν διαπραγμάτευσιν τοῦ Θέματος, ἄς τό κρίνῃ ἡ Κοινή Γνώμη.

Ἐπειδή ὅμως, ὅπως καί τῶν

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΙΣΩΣ ΕΛΘΗ ΠΡΟΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Προετοιμάζονται συλλαλητήρια

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τά διάφορα ὑ-πουργεῖα ἐξακολουθοῦν νά κα-ταφθάνουν ἀθρόαι αἱ διαμαρτυ-ρίαι ἐκ τῶν ἐλαιοπαραγωγικῶν περιφερειῶν διά τό ζήτημα τῆς καθορισθείσης τιμῆς τοῦ ἐλαιο-λάδου. Τό συγκροτηθέν προ-χθές ἐν Κερκύρα συλλαλητήρι-ον ἔσχε μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς συγκέντρωσιν, ἠκούσθησαν δέ κατ' αὐτάς ἐντονώτατα διαμαρ-τυρίαι.

Ἐπειδή καί ἐξ ἄλλων ἐλαιο-παραγωγικῶν περιφερειῶν, ἰδί-ως τῆς Κρήτης καί τῆς Μυτι-λήνης ἀγγέλλεται ὅτι προετοι-μάζονται τοιαῦτα συλλαλητή-ρια ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεφασίσθη ὅπως τό ὅλον ζή-τημα τοῦ ἐλαίου τεθῇ ὑπ' ὄψιν τῶν κ.κ. Τσαλδάρη καί Βενιζέ-λου πρός ἀναθεώρησιν τῶν ἀ-ποφάσεων.

Πάντως εἱ βουλευταί τῶν ἐν-διαφερομένων περιφερειῶν προ-τίθενται ἐάν τό ζήτημα δέν λυ-θῇ εὐνοϊκῶς πρός τάς ἀπόψεις τῶν παραγωγῶν νά φέρουν τοῦ-το ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρός συζήτησιν.

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΡΥΘΜΙΣΙΝ Η ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Τό ζήτημα τῆς διαβαθμίσεως τῶν καθηγητῶν τῶν γυμνασίων τό ὁποῖον ἔλαβε τόσην ἔκτασιν ὥστε νά παύσουν λειτουργοῦντα ὅλα τά γυμνάσια τῆς χώρας, καθ' ἅ προκύπτει προσκόπτει εἰς τήν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διά τήν ὁ-ποίαν οἱ Ἀμερικανοί ἐμπειρογνώ μονες φέρουν ἀντιρρήσεις.

Κατόπιν τούτου ἀναμένεται ἡ σημερινή παρουσίασις τῆς τρι-μελοῦς Ἐπιτροπῆς παρά τῶ κ. Πόρτερ, ἥτις κατήρτισε τό προ-